

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/49/2012
Identifikačné číslo spisu:	5012200313
Dátum vydania rozhodnutia:	23.10.2013
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200313.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: D. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXXX/XX, P. F. E., proti žalovanej: „Konfiškačná komisia v Bratislave, sídlo neznáme resp. jej právny nástupca" - Obvodný pozemkový úrad v Bratislave, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, v konaní o zrušenie rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Bratislave č. 11230/1948 zo dňa 7. a 10. mája 1948, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/27/2012-9 zo dňa 3. augusta 2012, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k. 29Sp/27/2012-9 zo dňa 3. augusta 2012 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 29Sp/27/2012-9 zo dňa 3. augusta 2012 odmietol opravný prostriedok navrhovateľa zo dňa 6. mája 2012, ktorým tento navrhol súdu v celom rozsahu zrušiť rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Bratislave č. 11230/1948 zo dňa 7. a 10. mája 1948 pre nepreskúmateľnosť a zmätočnosť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Konštatoval, že označené rozhodnutie, ktoré žalobca navrhuje preskúmať podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP") v zmysle § 250l ods. 1 a nasl. OSP nie je možné preskúmať postupom podľa tejto hlavy na základe podaného opravného prostriedku, nakoľko zákon, v tomto prípade nariadenie SNR č. 104/1945 Sb. o konfiškovani a urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho majetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a nepriateľov slovenského národa (ďalej len „nariadenie č. 104/1945 Sb.") nezveril súdu rozhodovať o opravnom prostriedku proti predmetnému rozhodnutiu. Uvedené nevyplýva zo žiadneho z ustanovení predmetného nariadenia. Ďalej uviedol, že žalobca žiadal preskúmať rozhodnutie Konfiškačnej komisie v Bratislave zo dňa 7. a 10. mája 1948, teda malo ísť o jej rozhodnutie po nadobudnutí účinnosti nariadenia č. 104/1945 (7. septembra 1945), ktoré nariadenie upravuje postup - odvolanie proti rozhodnutiu Komisie v § 1 ods. 13, a to konkrétne, že o odvolaní rozhoduje Sbor povereníkov, pričom toto je možné podať v lehote do 30 dní po vynesení rozhodnutia. Vzhľadom na uvedené dospel súd prvého stupňa k záveru, že nie je možné rozhodnúť o postúpení uvedeného opravného prostriedku na príslušný orgán - Sbor povereníkov z dôvodu neexistencie takéhoto orgánu v súčasnej dobe, ako aj zrejme uplynutie lehoty v zmysle § 1 ods. 13 nariadenia č. 104/1945 Sb. na podanie odvolania, s

poukazom na odstup času (viac ako 60 rokov) od vynesenia napadnutého rozhodnutia. Dodal, že s ohľadom na vyššie uvedené zistené skutočnosti žalobcu ani nevyzýval na odstránenie väd návrhu (okrem iných najmä na označenie odporcu - správneho orgánu) v zmysle § 250i ods. 2 OSP za použitia § 249 ods. 2 OSP a aj § 246c ods. 1 OSP za použitia § 43 ods. 1 OSP, nakoľko to považoval za nadbytočné.

Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, ktorým žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť späť krajskému súdu, inak konanie zastaviť a vec postúpiť podľa § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 2 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 757/2004 Z. z.“) miestne, vecne a funkčne príslušnému odvolaciemu správne mu orgánu resp. právne mu nástupcovi Konfiškačnej komisie alebo Sboru povereníkov. Súčasne žiadal o postup podľa § 8a OSP. V podanom odvolaní krajské mu súdu vyčítal vecnú nesprávnosť výroku napadnutého uznesenia a zmätočnosť spočívajúcu v aplikácii ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, hoci súd prvého stupňa vylúčil postup podľa tejto hlavy. Podľa žalobcu mal krajský súd v súlade s § 41 ods. 2 OSP žalobu posúdiť podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, ak chýbala miestna, vecná a funkčná príslušnosť. Nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, že nemohol vec postúpiť príslušnému orgánu na rozhodnutie o odvolaní, pretože pokladal za jeho povinnosť chrániť a zachovávať právne účinky žaloby či odvolania, súčasne uvádzajúc, že princíp subsidiárnej právomoci správneho súd nictva súdu bráni riešiť otázku procesnej prípustnosti odvolania, o ktorom nerozhodol ešte odvolací orgán. Súčasne poukázal na skutočnosť, že súd prvého stupňa nemal k dispozícii administratívny spis žalovaného orgánu a nemohol relevantne posudzovať právne účinky odvolania, doručenia napadnutého rozhodnutia a teda ani procesnú prípustnosť. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia je zjavné, kto je žalovaným orgánom, a ak neexistuje, musí mať právneho nástupcu, prípadne mal krajský súd uplatniť postup podľa § 8a OSP. Ďalej namietal porušenie § 1 a nasl. OSP, čl. 46 ods. 1, 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj § 2 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že je namieste odvolaním napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť krajské mu súdu na ďalšie konanie.

V správne mu súd nictve preskúmajú s údy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podstatou správne mu súd nictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správne mu konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správne mu súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správne mu orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správne mu orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správne mu orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správne mu orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správne mu prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správne mu orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správne mu orgánu je takou vadou konania pred správne mu orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

V prejednávanej veci sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia Konfiškačnej komisie v Bratislave č. 11230/1948 zo dňa 7. a 10. mája 1948, ktoré bolo v zmysle § 1 ods. 13 nariadenia č. 104/1945 Sb. možné napadnúť v lehote 30 dní po jeho vynesení odvolaním na Sbor povereníkov.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 41 ods. 2 OSP každý úkon posudzuje súd podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 248 OSP súdy nepreskúmajú

- a) rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania,
- b) rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti,
- c) rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
- d) rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

Podľa § 250l ods. 1, 2 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov. Pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 1 ods. 10 nariadenia č. 104/1945 Sb. rozhodnutím Komisie alebo Sboru povereníkov považuje sa majetok za skonfiškovaný podľa ods. 1, 2, 3 alebo 3a dňom 1. marca 1945. Proti tomuto rozhodnutiu sťažnosť na Najvyšší správny súd sa nepripúšťa.

Podľa § 1 ods. 13 nariadenia č. 104/1945 Sb. rozhodnutia Komisie, vynesené po dni nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, možno napadnúť odvolaním na Sbor povereníkov do 30 dní po ich vynesení.

Podľa § 167 ods. 1 OSP, ak zákon neustanovuje inak, rozhoduje súd uznesením. Uznesením sa rozhoduje najmä o podmienkach konania, o zastavení alebo prerušení konania, o odmietnutí návrhu na začatie konania, o zmene návrhu, o späťvzatí návrhu, o zmieri, o trovách konania, ako aj o veciach, ktoré sa týkajú vedenia konania.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Len Ústava Slovenskej republiky a v jej medziach zákony ustanovujú, ktorý subjekt a akým spôsobom môže záväzne inštruovať súdy pri ich rozhodovacej činnosti. V tomto smere považuje Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na § 135 ods. 1 OSP, v zmysle ktorého súd je viazaný rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b/ OSP]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím

príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Toto zákonné ustanovenie je doplnkovým k už citovanému čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a k čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého sú sudcovia pri výkone svojej funkcie nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 a 5 a zákonom.

Je zrejmé, že súd pri svojom rozhodovaní nikdy nie je viazaný právnym názorom účastníka konania.

Aplikácia ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prichádza do úvahy len a len v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§ 250l ods. 1 OSP) a riadi sa princípom pozitívnej enumerácie. To znamená, že osobitné zákony výslovne ustanovujú, kedy je možné podať proti neprávoplatnému prvostupňovému rozhodnutiu opravný prostriedok na súd.

V súčasnosti možno opravný prostriedok proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy podať v týchto prípadoch:

1. proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie združenia a proti rozhodnutiu ministerstva o rozpustení združenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 8 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 12 ods. 3 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov),
2. proti rozhodnutiu obce o zákaze zhromaždenia alebo čase jeho ukončenia (§ 11 ods. 3 zákona č. 84/1990 Zb. o zhromažďovanom práve),
3. proti rozhodnutiu o odmietnutí registrácie združenia obcí na krajský súd príslušný podľa sídla združenia, a ak ide o združenie s pôsobnosťou na celom území Slovenskej republiky, na Najvyšší súd Slovenskej republiky, proti rozhodnutiu o rozpustení združenia a proti rozhodnutiu starostu pri výkone samosprávy (§ 20d ods. 3, § 20f ods. 3, 4 a § 27 ods. 2 bod 1) zákona č. 369/1990 Zb. zákona o obecnom zriadení),
4. proti rozhodnutiu pozemkového úradu o vlastníctve oprávnenej osoby k nehnuteľnosti, o zriadení alebo zrušení vecného bremena na prevádzanej nehnuteľnosti, o uložení iného opatrenia na ochranu životného prostredia alebo dôležitých záujmov iných vlastníkov a proti rozhodnutiu, ktoré je podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností (§ 9 ods. 7 zákona č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku),
5. proti rozhodnutiu o vyvlastnení alebo obmedzení vlastníckeho práva zahraničnej osobe na majetok súvisiaci s podnikaním v Slovenskej republike a majetok právnickej osoby so zahraničnou majetkovou účasťou podľa § 24 ods. 1 Obchodného zákonníka [§ 25 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodný zákonník)],
6. proti rozhodnutiu disciplinárnej komisie, opravný prostriedok sa podáva na okresnom súde, v ktorého obvode má notár sídlo [§ 93 ods. 2 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok)],
7. proti rozhodnutiu správy katastra o zamietnutí vkladu, ak správa katastra nevyhovie odvolaniu v celom rozsahu [§ 31 ods. 7 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon)] v znení od 1. septembra 2009,
8. proti rozhodnutiu v prvom stupni iného orgánu štátnej správy o porušení cenovej disciplíny (§ 19 ods. 3 zákona č. 18/1996 Z. z. o cenách),
9. proti rozhodnutiu komory o odňatí osvedčenia o odbornej spôsobilosti (§ 16a ods. 3 zákona č. 161/1998 Z. z. o Komore kominárov Slovenska),
10. proti rozhodnutiu Rady pre vysielanie a retransmisii o udelení, zmene, predĺžení platnosti a odňatí licencie, o zamietnutí žiadosti o registráciu retransmisie, o zmene registrácie retransmisie, o zamietnutí žiadosti prevádzkovateľa retransmisie o zmenu registrácie retransmisie, o zastavení retransmisie programovej služby, o zrušení registrácie retransmisie, o uložení sankcie a o odňatí frekvencie na Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 17 odd. 7, § 49 ods. 8, 51 ods. 8, 52 ods. 6, § 54 ods. 4, § 58 ods. 3, § 60 ods. 6, 7, § 61 ods. 3, § 63 ods. 3, § 64 ods. 6 a § 68 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii),

11. proti rozhodnutiu obce pri výkone samosprávy § 27 zákona č.. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov) a proti rozhodnutiu samosprávneho kraja vo veciach územnej samosprávy [§ 22 ods. 2 zákona písm. c/ č. 302/2001 Z. z. o samospráve vyšších územných celkov (zákon o samosprávnych krajoch)],
12. proti rozhodnutiu o odmietnutí zápisu nadácie do registra nadácií (§ 8 ods. 3 zákona č. 34/2002 Z. z. o nadáciách),
13. proti rozhodnutiu o zaistení (§ 62 ods. 6 zákona č. 48/2002 Z. z. o pobyte cudzincov),
14. proti rozhodnutiu o obmedzení prístupu k archívnym dokumentom (§ 13 ods. 7 písm. c/ zákona č. 395/2002 Z. z. o archívoch a registratúrach),
15. proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne na Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 3 ods. 4 zákona č. 462/2002 Z. z. o poskytnutí jednorazového finančného príspevku politickým väzňom),
16. proti rozhodnutiu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky o neudelení azylu, odňatí azylu, nepredĺžení doplnkovej ochrany a zrušení doplnkovej ochrany, proti rozhodnutiu, ktorým bola žiadosť o udelenie azylu zamietnutá ako neprípustná alebo ako zjavne neopodstatnená, proti rozhodnutiu ministerstva o zamietnutí žiadosti o poskytnutie dočasného útočiska alebo proti rozhodnutiu o zrušení poskytovania dočasného útočiska (§ 21 ods. 1 a 2, a § 34 ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle),
17. proti rozhodnutiu o nároku na náhradu za obmedzenie bežného obhospodarovania (§ 61 ods. 9 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny),
18. proti rozhodnutiu Národnej asociácie horských vodcov o neuznaní odbornej spôsobilosti alebo jej časti získanej v členskom štáte Európskej únie, v inom zmluvnom štáte Dohody o Európskom hospodárskom priestore alebo v Švajčiarskej konfederácii (§ 2d ods. 4 zákona č. 544/2002 Z. z. o Horskej záchrannej službe),
19. proti rozhodnutiu Ústredia Sociálnej poisťovne podľa § 179 ods. 1 písm. a/ prvého bodu až tretieho bodu - rozhodovanie v prvom stupni 1. o dôchodkových dávkach, o úrazovej rente a o pozostalostnej úrazovej rente, 2. o povinnosti poberateľa dávky vrátiť dôchodkovú dávku alebo jej časť, alebo úrazovú rentu, alebo pozostalostnú úrazovú rentu, alebo ich časť vyplatené neprávom alebo vo vyššej sume, ako patrili, 3. o povinnosti zamestnávateľa nahradiť neprávom vyplatené sumy na dávkach uvedených v písmene a/ v prvom bode (§ 219 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení),
20. proti rozhodnutiu obvodného pozemkového úradu o navrátení vlastníctva k pozemku alebo rozhodnutiu o priznaní práva na náhradu, o zriadení alebo zrušení vecného bremena k pozemku, ku ktorému navracia vlastníctvo a o uložení iného opatrenia na ochranu životného prostredia alebo dôležitých záujmov iných vlastníkov (§ 5 ods. 5 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom),
21. proti rozhodnutiu Centra právnej pomoci o žiadosti o poskytnutie právnej pomoci možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na príslušný krajský súd (§ ods. 5 veta druhá zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov,
22. proti rozhodnutiu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky o poskytnutí jednorazovej peňažnej sumy na Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 6 ods. 3 zákona č. 547/2005 Z. z. o odškodnení obetí okupácie Československa vojskami Zväzu sovietskych socialistických republík, Nemeckej demokratickej republiky, Poľskej ľudovej republiky, Maďarskej ľudovej republiky a Bulharskej ľudovej republiky),
23. proti rozhodnutiu Rady pre vysielanie a retransmisiu o udelení licencie na digitálne vysielanie a proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti, proti rozhodnutiu, ktorým rada neudelila súhlas, zamietla žiadosť o zmenu licencie na digitálne vysielanie alebo zamietla zmenu licencie na digitálne vysielanie, alebo rozhodla o zmene licencie na digitálne vysielanie a proti rozhodnutiu, ktorým rada rozhodla o odňatí licencie, na Najvyšší súd Slovenskej republiky [§ 27 ods.11, § 28 ods. 12 a § 31 ods. 5 zákona č. 220/2007 Z. z. o digitálnom vysielaní programových služieb a poskytovaní iných obsahových služieb prostredníctvom digitálneho prenosu a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o digitálnom vysielaní)],
24. proti rozhodnutiu Sociálnej poisťovne alebo orgánu príslušného na výplatu dôchodku podľa osobitného predpisu o príplatku (§ 4 ods. 6 zákona č. 274/2007 Z. z. o príplatku k dôchodku politickým

vážnom) a

25. proti rozhodnutiu o odopretí vydania cestovného dokladu a proti rozhodnutiu o odňatí cestovného dokladu (§ 25 zákona č. 647/2007 Z. z. o cestovných dokladoch).

Nariadenie č. 104/1945 Sb. rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam orgánov verejnej správy súdom nezveruje.

Zo zhora citovaného ustanovenia § 1 ods. 13 nariadenia č. 104/1945 Sb. nesporne vyplýva, že ustanovuje právo účastníka správneho konania podať proti rozhodnutiu Konfiškačnej komisie odvolanie na Sbor poverenikov v lehote 30 dní po jeho vynesení.

Preto napriek tomu, že žalobca označil svoje podanie ako „Žaloba - odvolanie proti rozhodnutiu podľa § 250l a nasl. OSP" a mal za to, že krajský súd ho má prejednať v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti OSP, je krajský súd povinný postupovať podľa zákona, ktorý mu okrem iného ukladá posudzovať každý úkon účastníka konania podľa jeho obsahu, aj keď je úkon nesprávne označený (§ 41 ods. 2 OSP), a vec prejednať v režime podľa druhej hlavy piatej časti OSP.

Vzhľadom k tomu, že krajský súd vec prejednal v režime tretej hlavy piatej časti OSP, ako to vyplýva z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia, nemožno jeho uznesenie pokladať za súladné so zákonom.

V konaní podľa tretej hlavy piatej časti OSP totiž v zmysle § 246b ods. 1 a ods. 2 písm. a/ OSP na krajskom súde o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam orgánov verejnej správy koná a rozhoduje samosudca, zatiaľ čo vo veci prejednáwanej v režime druhej hlavy piatej časti OSP zákon vyžaduje, aby konal a rozhodol senát.

Správne obsadenie súdu je jednou z náležitostí ústavnej požiadavky na zákonného sudcu s jedinou výnimkou, keď miesto samosudcu konal a rozhodol senát. Opačný prípad predstavuje také závažné pochybenie, že takto vydané rozhodnutie súdu nemožno považovať za zákonné a je nutné ho zrušiť a vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci.

S ohľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiť vadu konania spočívajúcu v skutočnosti, že rozhodoval nesprávne obsadený súd uznesenie krajského súdu inak vo výroku vecne správne musel zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 OSP v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ a ods. 2 OSP).

V ďalšom konaní krajský súd vec znovu rozhodne podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP vrátane náhrady trov konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Na margo veci odvolací súd uvádza, že podľa § 246 ods.1 v spojení s § 246a ods.1 OSP je na konanie o podaní žalobcu vecne a miestne príslušný Krajský súd v Bratislave, keďže na účely správneho súdnictva je po zaniknutých konfiškačných komisiách žalovaným príslušný obvodný pozemkový úrad (v danej veci Obvodný pozemkový úrad v Bratislave), t.j. správny orgán, ktorému by patrilo rozhodovať podľa príslušných reštitučných zákonov. V nadväznosti na uvedené však odkazuje na § 105 ods. 1 veta tretia a štvrtá OSP, v zmysle ktorých súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne konať o veci samej. Neskôr ju skúma len na námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí. Preto aj ďalšie konanie vo veci uskutoční Krajský súd v Žiline, ktorý v prejednáwanej veci konanie začal, keď účastník miestnu príslušnosť najneskôr pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, nenamietal, s čím je spojený procesnoprávny účinok založenia príslušnosti súdu.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.